

Bijlage 2: Aanbevelingen ACM en appreciatie

A. Aanbevelingen over het vergroten van transparantie

Aanbeveling 1: Verplicht banken om minimaal jaarlijks aan hun klanten aan te tonen hoe hun spaarrente tot stand is gekomen, en hoe deze zich verhoudt tot wat andere in Nederland actieve banken aan spaarrentes te bieden hebben.¹

Aanbeveling 2: Verplicht banken om hun klanten minimaal jaarlijks te informeren over welke spaarproducten de bank zelf aanbiedt, en hoeveel rente de klant, gegeven de eigen financiële positie, kan behalen bij deze producten.²

Aanbeveling 3: Verplicht banken om hun actuele spaarrentes te publiceren van alle spaarproducten (vrij opneembaar en termijndeposito's), in een gestandaardiseerd format.

Aanbeveling 4: Stimuleer onafhankelijke vergelijkingswebsites om actuele en complete informatie over alle voor Nederlandse spaarders beschikbare banken te publiceren. Introduceer de mogelijkheid voor de spaarder om bij de vergelijking eigen informatie mee te geven voor bij welke bank hij momenteel zit en hoeveel spaargeld hij wil overmaken naar een nieuwe rekening.³

Ik ben het met de ACM eens dat banken hun klanten proactiever kunnen informeren over hun spaarproductaanbod, actuele spaarrentes en mogelijk ook andere manieren om meer rendement met hun spaargeld te behalen, bijvoorbeeld door een deel ervan te beleggen. Dit laatste sluit ook aan bij mijn ambities om de kapitaalmarkten te verdiepen en huishoudens te faciliteren in het beleggen van een deel van hun spaargeld, om het beschikbare kapitaal voor investeringen in digitalisering, innovatie, defensie, verduurzaming en het concurrentievermogen van de EU te vergroten. Daarom zal ik met de banken, de NVB en consumentenorganisaties gaan spreken over de manier waarop banken consumenten beter kunnen informeren over hun spaarproductaanbod en zij consumenten kunnen motiveren om bewuster met hun vermogensopbouw om te gaan. Ik ga de banken vragen hiermee aan de slag te gaan. Als zij dat onvoldoende doen, dan zal ik invoering van de door de ACM genoemde wettelijke verplichtingen verkennen om de transparantie op de spaarmarkt verder te verbeteren. Ik zal dat over een jaar beoordelen. Een aandachtspunt is dat verplichtingen op dit vlak mogelijk leiden tot hogere kosten, die de consumenten terugzien in hogere tarieven voor (spaar)rekeningen, of indirect in lagere spaarrentes. Deze kosten dienen dan te worden afgewogen tegen de verwachte gedrachtsimpact op de consument.

Over aanbeveling 4 ga ik met consumentenorganisaties en andere betrokkenen in gesprek. Ik hoor graag hoe het aanbod van onafhankelijke vergelijkingswebsites verder kan worden verbeterd. Banken publiceren reeds hun aanbod van spaarproducten, spaarrente en wijzigingen daarvan actief op hun websites. Ook zijn er meerdere aanbieders van vergelijkingswebsites actief en uit de consultatiereacties op het ACM-rapport blijkt dat banken reeds hun actuele spaarrentes met deze partijen delen. Daarbij is het ook relevant om op te merken dat niet alleen de hoogte van de rente (het te behalen financiële voordeel) maar ook andere factoren en kenmerken belangrijk kunnen zijn voor een keuze van de consument. Bijvoorbeeld de voorwaarden van een product, dienst, of het andere productaanbod van de bank. Daarnaast speelt ook mee dat consumenten een bank waar ze al een langere relatie mee hebben meer vertrouwen dan andere banken. Een rekenvoorbeeld op een vergelijkingswebsite geeft slechts aan bij welke bank de hoogste rente kan worden behaald, maar houdt niet per se rekening met andere subjectieve factoren die individuele consumenten kunnen meewegen bij hun keuze. Ik informeer uw Kamer in de eerste helft van volgend jaar wat de gesprekken hebben opgeleverd en welke conclusies ik daaruit trek.

B: aanbeveling om een effectief werkende overstapservice te creëren

Aanbeveling 5: Verplicht alle in Nederland actieve banken een effectief werkende overstapservice te creëren voor consumenten die ergens anders een spaarrekening willen openen. Een consument moet eenvoudig bij de nieuwe bank kunnen aangeven hoeveel geld hij wil overmaken, waarna de oude en nieuwe bank dit onderling regelen.

¹ Dit kan bijvoorbeeld doordat een bank laat zien hoe de eigen spaarrente scoort in een onafhankelijk opgesteld overzicht van alle aan Nederlandse consumenten aangeboden spaarrentes.

² Hierdoor wordt voor de klant duidelijk hoeveel voordeel is te behalen door naar eender product bij dezelfde bank over te stappen.

³ Gegeven deze informatie kan dan een schatting getoond worden van de jaarlijkse (extra) rente-inkomsten.

De ACM schrijft dat consumenten het een gedoe vinden om over te stappen en dat de verantwoordelijkheid bij de consument ligt als hij of zij een fout maakt bij het overboeken van het geld naar de nieuwe spaarrekening.

Al sinds 2004 wordt er in Nederland een overstapservice aangeboden die consumenten en zakelijke klanten helpt om het overstappen naar een nieuwe betaalrekening te vergemakkelijken. Sinds 2014 is het aanbieden van een overstapservice voor betaalrekeningen ook een verplichting geworden onder de Europese Betaalrekeningrichtlijn (PAD). Consumenten en ondernemers kunnen gebruikmaken van de Nederlandse Overstapservice als zij hun betalingsverkeer willen omzetten naar een nieuwe of bestaande betaalrekening bij een andere Nederlandse bank. In 2023 maakten 44.000 consumenten en zakelijke partijen gebruik van deze service.⁴ De dienst maakt de overstap eenvoudiger en zorgt ervoor dat overboekingen en incasso's soepel blijven verlopen. Zo worden inkomende betalingen dertien maanden automatisch doorgeleid naar de nieuwe rekening en krijgen betalers een melding wanneer zij een overboeking willen doen naar het oude rekeningnummer. Hierdoor is het voor overstappers niet tot nauwelijks meer nodig om zelf al hun betalers te informeren over het nieuwe betaalrekeningnummer. Na dertien maanden dient de rekeninghouder zelf – als dat nodig is – de laatste automatische incasso's en andere reguliere overboekingen aangepast te hebben, en stopt de dienst. Betaalvereniging Nederland voert momenteel een onderzoek onder gebruikers van de Overstapservice uit om de waardering van de service en het effect van de doorgevoerde verbeteringen te onderzoeken. Ook wordt onderzocht of – en zo ja, hoe – de dienst verder kan worden geoptimaliseerd. De onderzoeksresultaten worden voor de zomer van volgend jaar in het Maatschappelijke Overleg Betalingsverkeer (MOB) besproken. Ik zal uw Kamer daarover informeren, evenals over mogelijke vervolgstappen. Ik blijf mij inzetten voor het verder verbeteren van de overstapservice voor betaalrekeningen.

Een soortgelijke overstapservice bestaat momenteel niet voor *spaarrekeningen*. In het ACM-rapport is niet uitgewerkt hoe een dergelijke overstapservice eruit zou moeten zien, wat de kosten en baten zijn van de introductie hiervan en of de introductie hiervan zou leiden tot significant meer overstappers. Mijn inschatting is vooralsnog dat de noodzaak voor een overstapservice voor spaarrekeningen minder hoog is dan voor de overstapservice bij betaalrekeningen. Bij het overstappen naar een andere betaalrekening komt vaak meer kijken dan bij het overstappen van een spaarrekening, omdat overstappers dan automatische incasso's en informatie moeten aanpassen bij partijen bij wie zij diensten afnemen. Bij spaarrekeningen is dat niet tot veel minder het geval. Meestal volstaat een enkele betaling van het spaartegoed van de oude spaarrekening naar de nieuwe spaarrekening, en kan de overstapper zelf eventuele automatische overboekingen van de eigen betaalrekening naar de spaarrekening aanpassen.

ACM geeft in haar rapport aan dat de introductie van een overstapservice voor spaarrekeningen betekent dat de banken kosten zullen moeten maken om de infrastructuur hiervoor te regelen en te voldoen aan bepaalde (nationale) regelgeving. Bankens zullen de kosten die zij maken om een overstapservice voor spaarrekeningen op te zetten en te onderhouden zeer waarschijnlijk doorberekenen aan de consument, bijvoorbeeld via de spaarrente die zij aanbieden of in de kosten voor andere producten. Voor partijen die geen betaalrekeningen aanbieden, maar alleen spaarrekeningen, zou het daarnaast betekenen dat zij vanaf niets een overstapservice moeten opzetten. Een (verplichte) overstapservice zou daarmee ook kunnen leiden tot een hogere toetredingsbarrière voor nieuwe aanbieders. Ik ga met het MOB in gesprek over een overstapservice voor spaarrekeningen. Bij de aanbieding van de MOB-jaarrapportage voor de zomer van volgend jaar informeer ik uw Kamer over de resultaten van dit gesprek.

C: aanbevelingen gericht op het wegnemen van overstapdrempels m.b.t. nummerportabiliteit en koppelverkoop

Aanbeveling 6: Verbied de koppelverkoop van betaal-en spaarproducten, die wordt gehanteerd door een aantal banken. Het moet voor consumenten mogelijk zijn om bij alle banken een volwaardige spaarrekening te openen zonder ook een betaalrekening te moeten openen.

Op dit moment vereisen met name de grootbanken voor het openen van een spaarrekening, dat een consument ook een betaalrekening bij dezelfde bank heeft of opent (zogenoemde koppelverkoop). Aan die betaalrekening zijn – anders dan vaak aan de spaarrekening – jaarlijkse kosten verbonden. Dit kan door potentiële overstappers als een drempel worden ervaren. De ACM beschrijft in haar rapport dat de grootbanken vooral een te grote uitstroom van spaarklanten en -

⁴ Jaarrapportage 2023 van het Maatschappelijk Overleg Betalingsverkeer. Kamerstukken II, 2023-2024, 27863, nr. 142.

volumes willen voorkomen, en niet altijd actief nieuwe klanten willen werven die enkel een spaarproduct afnemen. Voor spaarders die een voorkeur hebben voor een losse (gratis) spaarrekening, bestaat er al wel een ruim aanbod van andere aanbieders dan grootbanken. De ACM ziet dat er voldoende andere aanbieders actief zijn om de benodigde concurrentiedruk te bieden. In veel gevallen is het te behalen financiële voordeel bij deze aanbieders, indien de klant nu spaart bij een grootbank, ook groter dan tussen de grootbanken onderling. Uit het consumentenonderzoek in het rapport blijkt echter dat consumenteninertie ontstaat doordat deze financiële voordelen voor veel spaarklanten niet lijken op te wegen tegen de ervaren overstapdrempels en de voordelen die zij zien in het bankieren bij een grootbank. De ACM beveelt mede daarom aan om het mogelijk te maken ook bij de grootbanken een losse spaarrekening te openen, door koppelverkoop van spaar- en betaalrekeningen te verbieden. Dit kan overstappen tussen grootbanken bevorderen en daarmee de concurrentiedruk verder doen toenemen.

Ik ga onderzoek laten doen naar de impact van zo'n verplichting, aangezien deze direct ingrijpt op het bedrijfsmodel van commerciële instellingen. In dit onderzoek moet in ieder geval aandacht zijn voor de verwachte gevolgen voor het (overstap)gedrag van consumenten, de mogelijke gevolgen voor de kosten van betaaldienstverlening, eventuele risico's voor de stabiliteit van deposito's, en ook de eventuele implicaties voor de kosten van kredietfinanciering. De huidige mogelijkheden tot kruissubsidiëring tussen producten en diensten kan in het belang zijn van de consument: het is mogelijk dat een verbod op koppelverkoop ertoe leidt dat het aanbod van gratis spaarrekeningen van (groot)banken afneemt, of dat de rente op spaarproducten lager wordt dan nu het geval is. Daarnaast zou het ertoe kunnen leiden dat de kosten voor betaalrekeningen omhooggaan. Ook is het belangrijk te kijken naar de mogelijke gevolgen van een verbod op de stabiliteit van deposito's als financieringsbron en de eventuele implicaties voor de kosten van kredietverlening. Ik zal uw Kamer in de eerste helft van volgend jaar informeren over de uitkomsten van dit onderzoek.

Aanbeveling 7: Pleit voor de ontwikkeling en verplichting van standaarden voor dataportabiliteit- en interoperabiliteit voor betaal- en spaarrekeningen op Europees niveau. Klanten van banken zouden hun transactiegeschiedenis van hun producten mee moeten kunnen nemen naar een nieuwe bank.

Het Europese voorstel voor de verordening van Financial Information Data Access (FIDA) maakt het mogelijk voor klanten om aan hun bank (datahouder) te verzoeken om zijn of haar financiële klantgegevens, waaronder dus transactiegegevens van spaarrekeningen, met andere banken (datagebruikers) onverwijld, continu en in *real time* te delen. Afspraken over standaardisering moeten volgens het voorstel worden gemaakt in de *financial information data schemes*. Over dit voorstel wordt momenteel op Europees niveau onderhandeld. Zodra de FIDA-onderhandelingen zijn afgerond, zal ik beoordelen hoe het onderhandelingsresultaat zich verhoudt tot deze aanbeveling.

Voor betaalrekeningen geldt dat met de inwerkingtreding van de herziene betaaldienstenrichtlijn (PSD2)⁵ er verplichtingen zijn gekomen voor rekeninginformatiediensten. Met deze dienst kan de consument een online-overzicht krijgen van de gegevens van de betaalrekeningen die hij of zij bij een of meer betalingsdienstaanbieders aanhoudt. Momenteel wordt op Europees niveau onderhandeld over de Verordening en herziene richtlijn betreffende betalingsdiensten in de interne markt⁶. Aanscherping van de verplichtingen voor aanbieders van betaalrekeninginformatiediensten zijn onderdeel van het voorstel van de Europese Commissie. Ik zet bij de onderhandelingen in op standaardisatie voor dataportabiliteit en interoperabiliteit.

Aanbeveling 8: Onderzoek de kosten en baten van IBAN-nummerportabiliteit voor betaal- en spaarrekeningen. Zorg daarbij voor een integrale benadering, waarin alle kosten en baten worden meegenomen.

Ik vind het belangrijk dat consumenten makkelijker kunnen overstappen en zet mij daarom in op het verbeteren van overstapmogelijkheden op nationaal en Europees niveau. De afgelopen jaren heeft Nederland op Europees niveau herhaaldelijk gepleit voor nummerportabiliteit⁷ en het verbeteren van de Overstapservice⁸. Graag verwijst ik naar de beantwoording van de schriftelijke

⁵ Richtlijn (EU) 2015/2366

⁶ COM (2023) 2023/0210, Document 52023PC0367

⁷ Nummerportabiliteit is het meenemen of overzetten van het nummer van je betaalrekening, het IBAN-nummer, naar een andere bank.

⁸ De Overstapservice helpt consumenten en ondernemers als zij hun betalingsverkeer willen omzetten naar een nieuwe of bestaande betaalrekening bij een andere bank, onder andere door bijschrijvingen en incasso's automatisch door te geleiden naar de nieuwe betaalrekening.

vragen van het lid Sneller (D66)⁹ voor een overzicht van alle stappen die de afgelopen jaren zijn ondernomen om het overstappen van betaalrekening te vergemakkelijken.

Ik blijf op Europees niveau pleiten voor nummerportabiliteit. Ik zal ook aandacht vragen voor IBAN-nummerportabiliteit voor spaarrekeningen.

De afgelopen jaren zijn er verschillende onderzoeken gedaan naar de effecten en haalbaarheid van nummerportabiliteit voor betaalrekeningen. Uit deze onderzoeken bleek dat nummerportabiliteit lastig is om te bewerkstelligen op nationaal niveau, omdat aanpassingen van Europese regels is vereist. Ook bleek dat de kosten niet opwegen tegen de baten bij invoering van nummerportabiliteit op nationaal niveau. Om die reden heeft Nederland de afgelopen jaren in Europa gepleit voor de invoering van nummerportabiliteit en voor een kosten-batenanalyse van nummerportabiliteit op Europees niveau. Op 12 mei 2023 publiceerde de Europese Commissie haar evaluatieverslag van de richtlijn betaalrekeningen¹⁰. De Europese Commissie concludeerde dat aanvullende maatregelen zoals nummerportabiliteit niet te rechtvaardigen zijn, omdat de complexiteit en hoge kosten voor de verschillende partijen in de betalingsverkeerketen niet opwegen tegen de baten. De Europese Commissie schrijft in haar verslag dat zij geen voorstel zal indienen om de richtlijn betaalrekeningen op dit punt aan te passen en dat in een later stadium moet worden gezien of de richtlijn in de toekomst gewijzigd zou moeten worden.

De invoering van nummerportabiliteit voor spaarrekeningen brengt naar verwachting dezelfde complexiteit met zich mee. Hierbij zullen de baten naar verwachting minder groot zijn dan bij betaalrekeningen, omdat er bij het overstappen naar een nieuwe spaarrekening in principe maar één handeling nodig is. Bij een spaarrekening moet enkel het spaartegoed op de oude rekening worden overgeboekt naar een nieuwe rekening. De toegevoegde waarde bij nummerportabiliteit bij betaalrekeningen ligt er juist in dat rekeninghouders niet voor allerlei automatische incasso's, terugkerende overboekingen en abonnementen hun nieuwe betaalrekeningnummer hoeven op te geven.

D: aanbevelingen die zien op het (Europese) depositogarantiestelsel

Aanbeveling 9: Pleit voor de introductie van een gemeenschappelijk Europees depositogarantiestelsel en-fonds, waarbij consumenten met dezelfde zekerheid spaargeld kunnen terugkrijgen bij een eventueel faillissement van hun bank ongeacht uit welke Europese lidstaat de bank komt.

Aanbeveling 10: Pleit voor verdere versterking van Europese samenwerking als banken via grensoverschrijdende diensten spaarrekeningen aanbieden, zodat DNB meer mogelijkheden krijgt om te ondersteunen bij communicatie met en uitbetaling aan klanten die spaargeld aanhouden via grensoverschrijdende dienstverlening.

Aanbeveling 11: Zorg voor betere voorlichting over de werking van het DGS, met aandacht voor overeenkomsten en verschillen tussen het DGS in verschillende landen en de wijze waarop DNB in concrete gevallen ondersteuning biedt aan buitenlandse centrale banken. Geef duidelijke uitleg over bijvoorbeeld de wijze waarop en de snelheid waarmee een eventuele vergoeding uit het DGS plaatsvindt. Blijf daarbij benadrukken dat alle Nederlandse banken onder het Nederlandse DGS vallen en dat dit, samen met het prudentieel toezicht van DNB, ervoor zorgt dat spaargeld bij kleinere banken even veilig is als bij grootbanken. In overleg met DNB, kunnen ook andere organisaties naast DNB bijdragen aan de voorlichting over het DGS.

Ik ben voorstander van de invoering van een Europees Depositogarantiestelsel (EDIS), onder voorwaarde dat meer risicodeling hand in hand moet gaan met reductie van risico's, onder meer door een prudente weging van staatsobligaties op Europese bankbalansen.

Momenteel schrijft de Europese wetgeving voor dat nationale depositogarantiestelsels binnen de EU gelijkwaardige bescherming bieden tot €100.000 per persoon per bank. In beginsel zijn spaargelden bij alle Europese banken dus hetzelfde beschermd. De kredietwaardigheid van een lidstaat kan niettemin invloed hebben op de zekerheid die spaarders ervaren bij deze bescherming. Dit kan ervoor zorgen dat consumenten minder vertrouwen hebben in buitenlandse banken en dit

⁹ 2024Z10576

¹⁰ COM(2023) 249 "Verslag over de toepassing van richtlijn 2014/92/EU betreffende de vergelijkbaarheid van de in verband met betaalrekeningen aangerekende vergoedingen, het overstappen naar een andere betaalrekening en de toegang tot betaalrekeningen met basisfuncties"

meewegen in hun beslissing om hun geld daar niet te stallen. Sinds het van kracht worden van de Europese bankenunie zijn geen gevallen bekend van bankfaillissementen binnen de EU waarbij Nederlanders spaarders grote verliezen hebben geleden. Faillissementen in het verleden, voordat de Europese depositogarantieregelgeving van kracht was, hebben waarschijnlijk toch nog steeds invloed op deze risicoperceptie.

Een Europees depositogarantiestelsel - European Deposit Insurance Scheme, EDIS) - waar de ACM aan refereert (aanbeveling 9), creëert dezelfde zekerheid voor depositohouders om geld terug te krijgen bij een eventueel faillissement, ongeacht de kredietwaardigheid van de lidstaat waaruit de bank komt.

Een EDIS verhoogt de vuurkracht van de nationale depositogarantiefondsen (DGF)¹¹ zonder dat de doelomvang vergroot hoeft te worden. Dit betekent dat er meer middelen beschikbaar zijn om depositohouders te compenseren in geval van een bankencrisis, en de kans kleiner is dat een lidstaat moet bijspringen. Dit draagt bij aan de stabiliteit van het financiële systeem. Daarnaast wordt door een gezamenlijke Europese aanpak de afhankelijkheid tussen landen en lokale banken verminderd. Dit versterkt de Europese (spaar)markt en kan zorgen voor meer integratie en veerkracht binnen de EU. Verder kan een EDIS het vertrouwen van depositohouders vergroten, omdat zij weten dat hun spaargeld beter beschermd is. Dit verkleint de kans op *bankruns*, en zorgt er tegelijkertijd voor dat consumenten minder drempels ervaren om over te stappen naar een Europese bank buiten Nederland.

Een EDIS is om verschillende redenen nog niet van de grond gekomen. Voor deze maatregel is er allereerst overeenstemming op Europees niveau nodig. Er lijkt in de EU op korte termijn weinig draagvlak voor een volwaardig EDIS.

Ik ben het met de ACM eens dat de Europese samenwerking verder versterkt moet worden bij grensoverschrijdende DGS-uitbetalingen voor klanten die spaargeld aanhouden bij banken in andere EU-lidstaten (aanbeveling 10). DNB werkt voor buitenlandse banken met Nederlandse bijkantoren al samen met de DGS-autoriteiten van het betreffende land. DNB voert dan de eventuele DGS-uitkering uit; het buitenlandse DGS moet dit financieren. Bij overige buitenlandse banken is het stelsel van het vestigingsland direct verantwoordelijk voor de uitbetaling. Het nieuwe voorstel voor het crisisraamwerk voor banken waar momenteel een raadsakkoord op is bereikt bevat al wijzigingen om de grensoverschrijdende samenwerking te verbeteren, waarbij DNB de ruimte krijgt om al sneller de DGS-uitkering te kunnen uitvoeren voor buitenlandse banken met Nederlandse bijkantoren.

Tot slot ondersteun ik het belang van goede voorlichting over de werking van het DGS (aanbeveling 11). DNB is reeds bezig om de publieksbekendheid met de Nederlandse Depositogarantie verder te vergroten. DNB geeft actieve voorlichting over de werking van het DGS via diverse uitingen op sociale media en een gebruiksvriendelijke website, in samenwerking met de bankensector. De bekendheid bij het Nederlandse publiek wordt jaarlijks gemeten en vertoont een stijgende lijn.¹² DNB streeft naar een publieksbekendheid met de Nederlandse Depositogarantie van 70% per eind 2024. Ik ga volgend jaar samen met DNB beoordelen of de publieksbekendheid voldoende gestegen is en met DNB spreken over mogelijke vervolgstappen als dat niet het geval is.

Sectie e: aanvullende maatregelen

De suggesties voor ingrijpendere maatregelen, zoals bijvoorbeeld een verbod op gedifferentieerde rentes, het verplichten tot het bieden van actierentes of andere directe regulering van spaarrentes zoals een maximale afstand met de ECB-beleidsrente zijn vergaand. De ACM heeft deze ook niet als aanbevelingen gedaan, maar als denkrichtingen voor het geval de bovengenoemde aanbevelingen niet tot het gewenste resultaat zouden leiden.

De ECB heeft eerder kritisch gereageerd op soortgelijke maatregelen in België.¹³ De ECB waarschuwde in haar opinie dat dergelijke reguleringen de kredietverlening door banken kunnen belemmeren, de transmissie van het monetair beleid kunnen verstoren en negatieve effecten

¹¹ Een nationaal Depositogarantiefonds (DGF) is een financieel mechanisme dat is opgezet om deposito's van particuliere spaarders te beschermen in het geval dat een bank failliet gaat.

¹² 66% van de Nederlanders zegt bekend te zijn met de Nederlandse Depositogarantie (2023).

¹³ Zie de ECB-opinie van 28 juni 2023 over het koppelen van de minimum basisrente op gereguleerde spaarrekeningen aan de depositorente en het invoeren van een beschermde rente op spaardeposito's (CON/2023/18).

kunnen hebben op de financiële stabiliteit en de winstgevendheid van banken. Dit geldt vooral voor kleinere banken die afhankelijker zijn van spaardeposito's. Bovendien kan deze maatregel de rechtszekerheid en voorspelbaarheid van beleid aantasten, wat ons vestigingsklimaat schaadt.

Ook zullen banken mogelijk klanten ontmoedigen om te sparen door vaste kosten (rekeningtarieven) te verhogen. Als deze optie op Europees niveau wordt ingevoerd, vervallen enkele bezwaren, vooral met betrekking tot de concurrentiepositie van Nederlandse banken. Het ligt echter niet in de lijn der verwachting dat veel andere lidstaten dergelijke verregaande opties overwegen.